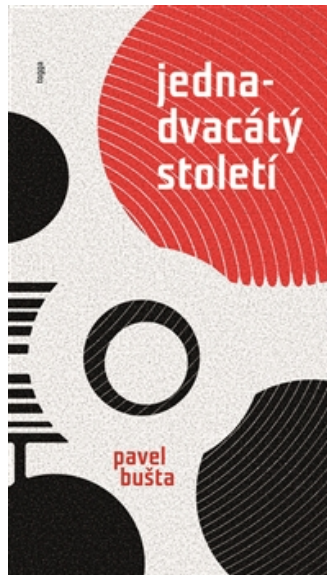

Eseje | Poezie | Pavel Bušta: Jednadvacátý století /ukázka/

Pavel Bušta: Jednadvacátý století /ukázka/

Pavel Bušta (nar. 1991) ve své druhé básnické sbírce opět pracuje s vázaným veršem, avšak nebrání se ani verši volnému. Jednadvacátý století je sarkastickou a zároveň hloubavou koláží jednoho citlivého nitra a výtobytků moderního člověka, absurdních i velkolepých.

Pavel Bušta: Jednadvacátý stoletíhu

Togga
2016
44 stran

Už ne

Ještě pořád jsi rozbitej?
Ještě pořád sleduješ ve městě
ženský, co ti ji připomínaj?
Ještě pořád schováváš
v nočním stolku u hlavy
její dopisy a nemůžeš kvůli tomu spát
protože v noci slyšíš
jak se v šuplíku něco hejbe?

Ne

Opravili mě tak rychle
že to až děsí
Ve městě sleduju
jenom blondatý ženský
úplně odlišný typy
Noční stolek
jsem polil motorovou naftou
a zapálil

Hoří už půl roku
proto se budím zpocenej
Nic víc v tom není

Jizvoluní

Letlampa líhne lesk do plísně lampy let,
krvinky vřou, rtuť řve z řady prsou pokřínů.
Třesk ker. Ras chápe se tradičních propriet.
Tep. Vkleče vyhlíží slinné lány toxinů.

Plesa lží poklesla. Plaz ulpěl v lese zla.
Kořen se napřímil v prapáteři ještěra.
S nářkem se zuřivě prodírá vřesem vrah,
obalen směsí lží a vlastního popela.